

Publicerad 2010-04-10 19:05 av Gylling

Påhittat utan grund, men jag kan tänka mig att det nosar på det dilemmat som det är för ett misshandlat barn att "skvallra" på en förälder i rätten. Ville bara försöka visa barnets synvinkel.

(Pensel i bild från <http://xxmortanixx.deviantart.com>)

Alla har inte råd att lita

Förlåt.

Men jag har aldrig velat vara med dig,
aldrig gillat hur du slår mig
och du lagar ingen god mat.

Jag älskar dig

tror jag...

Jag vill inte att någon ska veta
vad som händer mellan oss,

hur det inte kan gå

fem minuter

utan att vi bråkar

och jag vet att det är <f>mitt fel</f>.

Men nu säger den där gubben

att jag kan få välja

och bara bo hos mamma

istället.

(Kan jag lita på det?)

Men då måste jag berätta

hur vi har det

inför folk.

Skvallra

så som du sa att jag aldrig fick.

Berätta att jag ljög för

sjuusköterskan i skolan

när jag sa att

jag ramlat i en trappa.

Men det gör jag aldrig.

Jag sviker inte dig,

(vågar inte)

inte inför folk.

Jag skvallrar aldrig.

För jag älskar ju dig,
tror jag
och jag vill inte att något ska hända dig.
Det är bättre att vi håller ihop
(Det sa du.)

För även om jag hellre bor hos mamma,
om jag nu fick välja,
så vill jag inte svika dig.
(För vad hände om ingen lyssnar på sanningen utom du?)

Jag vill inte komma hem
till din
sönderslagna gemensam-fiende-freds-timeout
och bli kallas skvallrare.
(Jag vill inte känna den smärtan igen.)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gylling med Poeter.se id #32303 innehar upphovsrätten